

Želva

Charakteristika:

Želva zelenavá je typická olivovými skvrny za hlavou. Velice se podobá želvě žlutohnědé. Je nesmírně přizpůsobivá. Vysoce klenutá, okrouhlá želva, v některých oblastech se zvláště u starých jedinců karapax vzadu mírně rozšiřuje.

Krmivo:

nastříhaná sláma, pampeliška, zelí: zelené a čínské (vnitřní bílé listy), římský červený salát, ledový, hlávkový, kapusta růžičková, kadeřavá, čekanka, mrkev, celer, petržel, rajče, paprika, jetel, čočka, hrách, tráva, kukuřice v mléčné zralosti, puk z čekanky listové

Terárium:

teplota: 20-25°C (nevadí do 28°C)

světlo: 10-14 hod. denně

1x týdně čistit vodu (želva se naučí vykonávat potřebu do mísy s vodou)

Nemoci:

RADY FUNKČNÍ, ALE RADĚJI JE LEPŠÍ NAVŠTÍVIT VETERINÁŘE

bílý povlak, vlhko v krunýři – **ŠPATNĚ**

1x do roka kontrolovat trus proti parazitům

když poradí veterinář, dávat fenbendazolen nebo mebendazolen v dávce 25-50 mg na 1 kg živé váhy

Zdravá želva:

- velké jasné oči
- žádné výtoky a hleny z očí, nozder a tlamy
- dech čistý, bez sípavých zvuků
- nepolehává „vytažená“ z krunýře
- při manipulaci klade odpor a snaží se pevně zatáhnout do krunýře
- tenze svalů je silná, není apatická, ochablá, je „těžká“
- při položení na záda se sama rychle otočí zpět
- okolí kloaky je čisté
- trus je formovaný

Něco málo o želvách....

Želva je na naší planetě už 220 mil. let. Výraz *želva* se objevuje ve spoustě bajek a různých příběhů, kde znázorňuje pomalé, moudré a neohrabané zvíře, které se dožívá mnoha let. Za 1. světové války se želvy chovaly pro jídlo. Také se jejich syté maso používalo v námořnictví zabalené v konzervách na několikadenní plavby.

F. Michalica, O. Bartoš, 6. r.